

ÎNCHEIERE

30 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
Judecători

Valeriu Doagă,
Sveatoslav Moldovan și Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Compania de Asigurări „Garanție” Societate pe Acțiuni,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Popa Marin
împotriva Companiei de Asigurări „Garanție” Societate pe Acțiuni cu privire la
încasarea despăgubirii de asigurare,

împotriva deciziei și a încheieri Curții de Apel Chișinău din 23 august 2016,

C O N S T A T Ă :

La 09 ianuarie 2014, reclamantul Popa Marin a acționat în instanța de judecată
CA „Garanție” SA, cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la 11 iulie 2012 între
Compania de Asigurări „Garanție” SA în calitate de asigurător și Badulov Dmitri în
calitate de asigurat s-a născut raportul juridic de asigurare cu eliberarea poliței
AORCA nr. AN 0015689, prin care a fost asigurat automobilul Kia Rio n/î
KAW614.

La 26 iunie 2013, a survenit cazul asigurat, urmare a faptului că, la orele 12:30
în intersecția străzilor Gr. Botanică - Pădurilor din Chișinău, s-a produs accidentul
rutier în rezultatul căruia, automobilul de model Kia Rio n/î KAW614, condus de
către Pavalachi Andrei a tamponat automobilul de model Audi A4, n/î CLIB 001,
condus de către Buruiană Ana (persoană reflectată în contractul de asigurare). Astfel,
în corespundere cu procesul-verbal cu privire la contravenție din 26 iunie 2013
vinovat de comiterea accidentului rutier a fost recunoscut Pavalachi Andrei, care
deținea contractual de asigurare cu Compania de Asigurări „Garanție” SA.

CA „Garanție” SA, a fost înștiințată despre accident, iar 27 iunie 2013, prin
cerere, a fost solicitată despăgubirea pe cazul dat.

Pîrîtul a deschis dosarul de daune, pe cazul dat și a întocmit procesul-verbal de
constatare a pagubelor semnat de pârât și persoana vinovată - Pavalachi Andrei.

Ulterior, pârâtul a informat reclamantul, că îl va anunța pe acesta despre decizia luată. Astfel, la începutul lunii august reclamantul a telefonat pârâtul, pentru a se informa dacă poate să-și ridice banii pentru paguba dată, unde a fost anunțat, că compania de asigurări nu poate lua nici o decizie din motiv că persoana vinovată ar fi contestat procesul-verbal de contravenție, fapt ce nu corespunde realității.

La 24 septembrie 2013 când a fost invitat de către pârât la sediul acestuia, pentru a ridica sumele de bani, Popa Marin a fost informat că, conform Actului de despăgubire Nr. D/AORCA/13-126 din 16 august 2013 a fost dispusă recunoașterea evenimentului produs drept caz asigurat și s-a dispus achitarea despăgubiri: obligatorii lui Popa Marin în mărime totală de 24 176,92 lei. Deși a ridicat suma menționat, nu a fost de acord cu mărimea acesteia, deoarece nu acoperă prejudiciul real cauzat reclamantului.

În situația creată, reclamantul indică că, pârâtul nu a reacționat la cererea prealabilă expediată în adresa acestuia, fiind nevoit să efectueze o constatare tehnico-științifică merceologică a autoturismului său la CNEJ de pe lângă Ministerul Justiției, potrivit căreia, prejudiciul material real cauzat este de 59 370 lei. Reclamantul consideră că, pârâtul a diminuat considerabil suma prejudiciului. Totodată, pârâtul nu a satisfăcut cererile prelabile remise în adresa lui.

Solicită încasarea de la pârâtul CA „Garanție” SA, suma de 35 193 lei (diferența din prejudicial real cauzat și cel achitat) cu titlu de pagubă materială și a cheltuielilor de judecată.

La 06 ianuarie 2015, avocatul Jarovlea Veaceslav în interesele pârâtului CA „Garanție” SA a depus referință la cererea de chemare în judecată, indicând că vinovatul în accidentul susmenționat a fost recunoscut Pavalachi Andrei, șoferul, care a prezentat polița de asigurare obligatorie emisă de CA „Garanție” SA. nr. 0015689 din 11 iulie 2012. Polița de asigurare a fost emisă în baza contractului de asigurare obligatorie încheiat între CA „Garanție” S.A. și Badalov Dmitri.

La 27 iunie 2013, Buruiană Ana, persoana care era la volanul a/m avariata AUDI A4 cu CLIB 001 a depus la CA „Garanție” S.A. cerere cu privire la despăgubire în urma accidentului rutier din 26 iunie 2013.

În temeiul art. 19 al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, CA „Garanție” S.A. a deschis dosarul de daună nr. AORCA/13-126. Iar, la 26 martie 2013 a achitat persoanei păgubite despăgubire de asigurare în mărime de 24 176,92 lei.

Se invocă că, în urma examinării documentelor prezentate de către părți, CA „Garanție” SA a constatat că, evenimentul din 26 iunie 2013 nu este caz asigurat, iar persoana vinovată de producerea accidentului rutier nu beneficiază de protecție de asigurare, deoarece posesorul automobilului KIA Rio cu n/î KAW 614, Pavalachi Andrei nu a îndeplinit obligația de asigurare a răspunderii civile auto. În susținerea acestei poziții, se precizează că la 11 iulie 2012 între Badalov Dmitri și CA „Garanție” S.A. a fost încheiat contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, prin care a fost asigurată răspundere civilă a dlui Badalov Dmitri la volanul automobilului KIA Rio, cu n/î KAW 614.

Totodată, la data de 25 februarie 2013 Pavalachi Andrei a primit în posesie a/m KIA Rio, cu n/î KAW 614 de la Badalov Dmitri, care a eliberat procură respectivă. Astfel, la data accidentului rutier autovehiculul KIA Rio, cu n/î KAW 614 era exploatat și se afla în posesia dlui Pavalachi Andrei.

Cere, avocatul Jarovlea Veaceslav în interesele pârâtului CA „Garanție” SA respingerea acțiunii, ca fiind neîntemeiată.

Prin referința suplimentară formulată de pârât, reprezentantul acestuia, avocatul Jarovlea Veaceaslav și-a menținut poziția de respingere a acțiunii și a indicat că, CA „Garanție” SA a evaluat prejudiciul în mărime de 24 176, 92 lei în baza devizului de calcul întocmit de firma „Lex Garant” SRL.

Astfel, nefiind de acord cu suma oferită, reclamantul a comandat constatare tehnică la Centrul Național de Expertize Judiciare, conform căruia, suma prejudiciului constituie 59 370 lei. Califică raportul prezentat de către reclamant ca fiind unul neîntemeiat. În desfășurarea ideii, precizează că, potrivit facturii nr. 2 din 18 septembrie 2014 și actului nr. 38 privind predarea-primirea automobilului calculului costului reparației automobilului avariat obținut de la unitate specializată în reparația automobilelor „Predominanta CR” SRL, valoarea reparației a constituit 27 200 lei.

Din aceste raționamente, concluzionează că reclamantul nu s-a adresat nici la o unitate de specialitate pentru a prezenta companiei de asigurări documente ce confirmă costul reparației autovehiculului avariat. În același timp, Raportul de constatare tehnico-științific nr. 2246 din 29 noiembrie 2013 nu poate fi considerat probă admisibilă și pertinentă, întrucât acesta reprezintă doar un calcul teoretic privire la întinderea prejudiciului.

Reprezentantul reclamantului Popa Marin, prin mandat, avocatul Vasilachi Alexandru a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea integrală a acesteia. Consideră că, argumentul pârâtului, potrivit căruia, cazul din speță nu este un caz asigurat, nu are nici o susținere legală, deoarece acesta cade sub incidența art-15 al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule. La fel, a indicat că nu sunt prezentate actele prin care SRL „Predomominată - CR” ar putea evalua prețul pieselor de schimb.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului CA „Garanție ” SA, prin mandat, avocatul Jarovlea Veaceslav a susținut poziția reflectată în referință și referința suplimentară, solicitând respingerea acțiunii.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani din 09 martie 2016, a fost admisă acțiunea civilă înaintată de Popa Marin împotriva CA „Garanție” SA, intervenient accesoriu Pavalachi Andrei cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare.

S-a încasat de la CA „Garanție” SA în beneficiul lui Popa Marin suma de 44 105 (patruzeci și patru mii una sută cinci) lei, dintre care: suma de 35 193 (treizeci mii una sută nouăzeci și trei) lei, cu titlu de despăgubire de asigurare, suma de 270 (două sute șaptezeci) lei, taxa de stat achitată de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată, suma de 642 (șase sute patruzeci și doi) lei, cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizei și suma de 8000 (opt mii) lei, cheltuieli pentru asistență juridică.

La fel, s-a încasat de la CA „Garanție” SA în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 785 (șapte sute optzeci și cinci), 79 lei, care nu a fost achitată de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune se încadrează în prevederile legii, fapt din care considerente au fost admise.

La 07 aprilie 2015, CA „Garanție” SA a depus cerere de apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărîrii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 09 martie 2016 și emiterea unei noi hotărîri de respingere integrală a acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 august 2016, s-a respins demersul avocatului Veaceslav Jarovlea în interesele CA „Garanție” SA, cu privire la dispunerea efectuării expertizei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 august 2016, apelul declarat de CA „Garanție” SA a fost respins, hotărîrea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 09 martie 2016 a fost menținută.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului iar argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Invocînd ilegalitatea deciziei și a încheierii instanței de apel, la 07 octombrie 2016, CA „Garanție” SA a depus cerere de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea decizie și a încheierii instanței de apel din 23 august 2016 și cu remiterea cauzei spre rejudecare.

În motivarea recursului, acesta a indicat că, decizia și încheierea instanței de apel au fost adoptate cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu încălcarea normelor de drept procedural.

Totodată, mai invocă recurentul că, instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

Instanța de recurs constată că, decizia și încheierea instanței de apel din data de 23 august 2016, au fost contestate cu recurs de către CA „Garanție” SA la 07 octombrie 2016. Prin urmare, prin prisma art. 425 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră recursul depus în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

La 08 noiembrie 2016, Popa Marin a depus referința la cererea de recurs declarată de către CA „Garanție” SA, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs de către CA „Garanție” SA, Colegiul atestă că acesta nu indică nici un argument vis-a-vis de legalitatea deciziei și încheierii instanței de apel.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în cererea de recurs declarată de CA „Garanție” SA, nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În această ordine de idei și prin prisma celor menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de CA „Garanție” SA, ca fiind inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) C.P.C., părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) C.P.C., cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C.. Mai mult de cît atît, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 C.P.C. al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 C.P.C. și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) C.P.C., în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicînd corespunzător normele de drept material și respectînd normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către CA „Garanție” SA, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) C.P.C., completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE:

Recursul declarat de către Compania de Asigurări „Garanție” Societate pe Acțiuni, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea